

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Indráčkem ve věci

žalobce: **N. A. S. A.**

státní příslušnost: Libye

zastoupeného JUDr. Denisou Wesselsovou, advokátkou

sídlem K. Sliwky 129, 733 01 Karviná

proti

žalované: **Policie ČR, Ředitelství služby cizinecké policie**

sídlem Olšanská 2, 130 51 Praha 3

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 16. 5. 2018, č. j. CPR-9137-2/ČJ-2018-930310-V-241, o správním vyhoštění

t a k t o :

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Rozhodnutím Ředitelství služby cizinecké policie ze dne 16. 5. 2018, č. j. CPR-9137-2/ČJ-2018-930310-V241 bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Policie ČR, Krajského ředitelství policie Moravskoslezského kraje, odboru cizinecké policie, oddělení pobytové kontroly, pátrání a eskort Frýdek-Místek č. j. KRPT-31729-20/ČJ-2018-070022 ze dne 22. 2. 2018, jímž bylo žalobci podle ust. § 119 odst. 1 písm. c) bod 2 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky, uloženo správní vyhoštění a byla stanovena doba, po kterou mu nelze umožnit vstup na území členských států Evropské unie na dobu pěti měsíců.
2. Žalobce podal v zákonné lhůtě u zdejšího soudu žalobu proti rozhodnutí ze dne 16. 5. 2018, č. j. CPR-9137-2/ČJ-2018-930310-V241, ve které poukázal na to, že jeho bratr R. Q. A. M. je vážně nemocen a fyzicky postižen a že se bez pomoci další osoby neobejde. Nevěděli, zda bratr bude k léčbě přijat a jaká bude prognóza jeho léčení, proto si nevyřizovali dlouhodobé vízum za účelem léčby; toliko si chtěli ověřit možnosti léčby v ČR. Jeho bratrovi je doporučena další léčba v Lázních Darkov, kde nemůže zůstat bez pomoci příbuzné osoby. Bratr je odkázán na invalidní vozík a každý přesun z vozíku na lůžko musí být za pomoci další osoby. Pakliže žalovaný v odůvodnění svého rozhodnutí poukázal na možnost předchozího zjištění délky léčby, dle kterého mělo být v jeho případě i v případě jeho bratra postupováno při vyřizování vízové povinnosti, namítal žalobce, že lékaři ve zdravotnickém zařízení nejdříve musejí zjistit zdravotní stav bratra, fyzicky jej jako pacienta vidět a zjistit míru jeho postižení.
3. Žalovaná ve svém vyjádření k podané žalobě navrhovala zamítnutí žaloby jako nedůvodné.
4. Krajský soud vycházel z napadeného rozhodnutí žalované ze dne 16. 5. 2018, č. j. CPR-9137-2/ČJ-2018-930310-V241 a z připojeného správního spisu žalované téhož čísla jednacího, jakož i ze správního spisu Policie ČR, Krajského ředitelství policie Moravskoslezského kraje, odboru cizinecké policie, oddělení pobytové kontroly, pátrání a eskort č. j. KRPT-31729/ČJ-2018-070022 a poté dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen s.ř.s.) v mezích žalobních bodů a při přezkoumání rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době vydání rozhodnutí žalovaným (§ 75 odst. 1 a 2 s.ř.s.).
5. Z hlediska skutkových zjištění vyplývajících ze správního spisu správního orgánu I. stupně vzal v daném případě krajský soud za prokázáno, že:

- podle záznamu ze dne 6. 2. 2018 byla v tento den v 9.00 hod. v Lázních Darkov v Karviné provedena policisty pobytová kontrola, při které byl kontrolován žalobce. Žalobce předložil platný cestovní pas Libye č. X a vízum typu „C“ č. 007694690 platné od 10. 12. 2017 do 26. 1. 2018 s délkou pobytu 48 dnů, počet vstupů „01“ vydané velvyslanectvím ČR v Tunisu. Žalobce na toto vízum přicestoval na území schengenských států dne 4. 1. 2018 na letiště Schwetat ve Vídni v Rakousku. Poté odcestoval do Lázní Darkov v Karviné, kde je nutným doprovodem R. Q. A. M., který započal léčbu ve formě komplexní balneorehabilitace po vážné automobilové nehodě a je upoután na invalidní vozík. Vízum žalobce opravňovalo k pobytu na území členských států EU do 26. 1. 2018. Od 27. 1. 2018 žalobce pobývá na území členských států EU neoprávněně bez platného víza nebo povolení k pobytu;

- dne 6. 2. 2018 bylo vydáno oznámení zahájení správního řízení s žalobcem ve věci jeho správního vyhoštění z území členských států Evropské unie;

- z potvrzení ze dne 6. 2. 2018 vystaveného primářem Lázní Darkov a.s. MUDr. A. C., že bratr žalobce nastoupil 9. 1. 2018 do Lázní Darkov a.s. ke komplexní balneorehabilitaci s nutným doprovodem a jeho zdravotní stav mu nedovoluje přerušit léčbu a vycestovat z území ČR „*v době platnosti víza*“;

- dne 6. 2. 2018 byl s žalobcem sepsán protokol o vyjádření v rámci řízení o správním vyhoštění. Z tohoto protokolu krajský soud zjistil, že žalobce vypověděl stejné informace, jaké jsou uvedeny v záznamu ze dne 6. 2. 2018. V protokolu je dále uvedeno, že nevycestoval v době platnosti víza z důvodu probíhajícího léčení jeho bratra, kterého doprovází. Na území České republiky žalobce nemá žádné společenské, kulturní vazby ani ekonomické závazky. Nemá zde žádné rodinné příslušníky a po skončení léčby jeho bratra se ihned vrátí do Libye;

- ze závazného stanoviska Ministerstva vnitra ČR, odboru azylové a migrační politiky ze dne 7. 2. 2018, že vycestování žalobce je možné.

6. Správní spis správního orgánu I. stupně obsahuje dále záznam o seznámení žalobce s podklady řízení ze dne 22. 2. 2018, rozhodnutí správního orgánu I. stupně o udělení správního vyhoštění žalobci ze dne 22. 2. 2018 a rozhodnutí téhož správního orgánu o povinnosti žalobce nahradit náklady správního řízení ve výši 1 000 Kč ze dne 6. 2. 2018.
7. Součástí správního spisu žalované je odvolání žalobce proti rozhodnutí o správním vyhoštění ze dne 22. 2. 2018, o kterém rozhodla žalovaná žalobou napadeným rozhodnutím.
8. Podle ust. § 119 odst. 1 písm. c) bod 2 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky, policie vydá rozhodnutí o správním vyhoštění cizince, který pobývá na území přechodně, s dobou, po kterou nelze cizinci umožnit vstup na území členských států

Evropské unie, a zařadí cizince do informačního systému smluvních států, až na tři roky, pobýval-li cizinec na území bez víza, ač k tomu není oprávněn, nebo bez platného oprávnění k pobytu.

9. Podle ust. § 174a téhož zákona, při posuzování přiměřenosti dopadů rozhodnutí podle tohoto zákona správní orgán zohlední zejména závažnost nebo druh protiprávního jednání cizince, délku pobytu cizince na území, jeho věk, zdravotní stav, povahu a pevnost rodinných vztahů, ekonomické poměry, společenské a kulturní vazby navázané na území a intenzitu vazeb ke státu, jehož je cizinec státním občanem, nebo v případě, že je osobou bez státního občanství, ke státu jeho posledního trvalého bydliště.
10. Shora uvedenými listinnými důkazy obsaženými ve správním spisu správního orgánu I. stupně vzal v daném případě krajský soud za prokázáno, že žalobce pobýval na území České republiky od 27. 1. 2018 do 6. 2. 2018 bez víza a že po tomto datu neměl žádným způsobem na území České republiky legalizován svůj pobyt. Žalobce ostatně tuto skutečnost v průběhu správního řízení ani nepopíral. Za této situace správní orgán I. stupně nepochybil vydáním rozhodnutí o správním vyhoštění žalobce ve smyslu shora citovaného ust. § 119 odst. 1 písm. c) bod 2 zákona č. 326/1999 Sb. Jak dále oba správní orgány v odůvodnění svých rozhodnutí uvedly, došlo u žalobce k porušení právní povinnosti pobývat na území České republiky s platným vízem podle ust. § 103 odst. 1 písm. n) citovaného zákona, podle kterého je cizinec povinen pobývat na území pouze s platným cestovním dokladem a vízem.
11. Z listinných důkazů také vyplynulo, že žalobce do České republiky přicestoval po příletu do Rakouska dne 4. 1. 2018, přičemž měl platné vízum typu „C“ s délkou pobytu 48 dnů od 10. 12. 2017 do 26. 1. 2018 s počtem vstupů „01“ vydané velvyslanectvím ČR v Tunisu. Do dne ukončení oprávněného pobytu v ČR žalobce z území schengenských států nevycestoval, ale nadále pobýval v Lázních Darkov a.s., přestože v té době již nebyl držitelem ani platného víza ani platného povolení k dlouhodobému pobytu. Krajský soud podotýká, že obsahem žaloby žalobce jsou tytéž shodné důvody, jaké uváděl ve svém odvolání proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně, tedy dlouhodobá rehabilitace R. Q. A. M., kterému dělá nutný doprovod při léčbě po autonehodě a který je nesoběstačný. Bylo tedy na žalobci, aby si za účelem doprovodu jmenovaného zjistil délku jeho léčení a předpoklad případné změny délky tohoto léčení a zajistil si podle toho legální pobyt na území států EU. Krajský soud se ztotožnil s odůvodněním žalované, že rozsah samotné délky léčby včetně délky potřebného doprovodu rozhodně není důvodem pro to, aby žalobce vědomě porušoval zákony České republiky a pobýval na jejím území bez platného víza a nedisponoval žádným oprávněním k pobytu. Bylo na žalobci, aby si předem ověřil potřebnou délku léčby R. Q. A. M. a podle toho si zařídil povolení k dlouhodobému pobytu, čehož však nevyužil. Jestliže tak žalobce neučinil, dostal se sám svým zaviněním do situace, kdy porušil výše citovaná zákonná ustanovení.
12. V tomto směru nelze přihlídnout k žalobní námitce, že podle lékařské zprávy je doporučena další léčba jeho bratra, který v Lázních Darkov nemůže zůstat bez pomoci příbuzné osoby. Ve správním řízení totiž nebylo ani namítáno, že by bratr žalobce byl neschopen transferu do země původu. Závěrem krajský soud podotýká, že ze samotné

výpovědi žalobce učiněné před správním orgánem do shora uvedeného protokolu vyplynulo, že vydáním rozhodnutí o jeho správním vyhoštění nehrozí nepřiměřený zásah do jeho soukromého či rodinného života, tak jak to má na mysli ust. § 174a zákona o pobytu cizinců. Žalobce v tomto směru sám vypověděl, že na území České republiky nemá žádné společenské ani kulturní vazby ani ekonomické závazky a že zde nemá žádné rodinné nebo příbuzenské vazby.

13. Se zřetelem k výše uvedenému krajský soud žalobu žalobce jako nedůvodnou podle ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl, přičemž rozhodl tímto rozsudkem bez jednání se souhlasem účastníků řízení podle ust. § 51 odst. 1 s.ř.s.
14. O nákladech řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 věta první s.ř.s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce neměl ve věci úspěch a žalované podle obsahu spisu žádné náklady prokazatelně nevznikly.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí č. 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ostrava dne 27. července 2018

JUDr. Petr Indráček
samosoudce